

ἴστω ἐπάδειν, οἷα μὴ νομιεῖ ἀκρίων τὸν ἐπαινῶντα
 καταγελῶντα λέγειν. ἴστω μὲν γὰρ ἐχθίων τ' αὖ εἶη,
 καὶ ἀπελαύνοι τὸς ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτῶ, εἰ τὸν εἰ-
 δότα ὅτι μικρὸς τε καὶ αἰσχροὺς καὶ ἀσθενὴς ἐστίν,
 ἐπαινοῖη, λέγων ὅτι καλὸς τε καὶ μέγας καὶ ἰσχυρὸς
 ἐστίν. Ἄλλας δὲ τινὰς οἶσθα ἐπαδάς; ¶ Οὐκ· 13
 ἀλλ' ἤκησα μὲν, ὅτι Περικλῆς πολλὰς ἐπίστατο, ἃς
 ἐπαδῶν τῇ πόλει, ἐποίει αὐτὴν φιλεῖν αὐτόν. ¶ Θε-
 μιστοκλῆς δὲ πῶς ἐποίησε τὴν πόλιν φιλεῖν αὐτόν;
 ¶ Μαὶ Δί' ἐκ ἐπαδῶν, ἀλλὰ περιάψας τι ἀγαθὸν
 αὐτῇ. ¶ Δοκεῖς μοι λέγειν, ὦ Σώκρατες, ὡς, εἰ 14
 μέλλοιμεν ἀγαθὸν τινα κτήσεσθαι φίλον, αὐτὸς ἡμᾶς
 ἀγαθὸς δεῖ γενέσθαι λέγειν τε [καλὰ] καὶ πράττειν.
 ¶ Σὺ δὲ ὧς, ἔφη ὁ Σωκράτης, οἷόν τ' εἶναι πονηρὸν
 ὄντα χρηστὸς φίλος κτήσεσθαι; ¶ Ἐώρων γὰρ, 15
 ἔφη ὁ Κριτόβουλος, ῥήτορας τε φαύλους ἀγαθοῖς δη-
 μηγόροις φίλος ὄντας, καὶ στρατηγεῖν ἐχ' ἰκανὸς
 πάνυ στρατηγικοῖς ἀνδράσιν ἐταίρους. ¶ Ἄρ' ἔν, 16
 ἔφη, καὶ περὶ ἧ διαλεγόμεθα, οἶσθα τινὰς, οἱ, ἀν-
 ὠφελεῖς ὄντες, ὠφελίμως δύνανται φίλος ποιῆσθαι;
 ¶ Μαὶ Δί', ἔδῃτ', ἔφη. ἀλλ' εἰ ἀδύνατόν ἐστι, πο-
 νηρὸν ὄντα καλὸς καὶ ἀγαθὸς φίλος κτήσεσθαι, ἐκεῖνο
 ἦδη

H 5

ἦδη

§. 12. νομιεῖ] Iunt. νομιῆς, vi-
 tiöse. Paris. I. 3 νομιεῖς.

καταγελῶντα λέγειν] H. e. de-
 ridere, i. deridendi causa laudare.

§. 13. Περικλῆς πολλὰς ἐπίστ.]
 Cicero Brut. II, Periclis, inquit,
 suavitatem maxime hilaritatem sunt
 Athenae: huius ubertatem et co-
 riam admiratae, eiusdem vim di-
 cendi terroremque timuerunt.

ἐπίστατο] Brodaeus corrigit
 ἐπίστατο, recte. De mortuo enim
 esse docet sequens ἐποίει. Igitur
 vulgatum ἐπίστατο mutavi, quod
 defensorem repererat Zeunium.

§. 14. καλὰ καὶ πράττειν] Cum
 Stephano spurium videtur mihi
 hoc verbum, fictum ab eo qui
 ignoravit, λέγειν καὶ πράττειν re-
 ferri ad ἀγαθὸς. Sic saepe occurrunt

runt deiνοι aut δυνατοὶ λέγειν τε
 καὶ πράττειν, dicendi agendiue pe-
 riti. Abest autem ab omnibus
 edd. vett., nec expressum est a Bes-
 satione. In Paris. I omisso καλὰ
 legitur πράττειν εὖ. Igitur omisi
 καλὰ.

§. 15. ἐώρων γὰρ] Repete ἤμην
 οἷόν τ' εἶναι. Huius enim ratio-
 nem reddit γὰρ.

§. 16. καὶ περὶ ἧ διαλεγ.] In
 hoc ipso genere de quo quaerimus,
 nempe in quaestione de amicis.

ἀλλ' εἰ ἀδύνατον] Haec non est
 Socratis oratio, ut quibusdam vide-
 tur, sed ipsius Critobuli obiectio.

κλήσεσθαι] Ed. Paris. κεκτῆ-
 σθαι, haud male. Idem videtur
 legisse Bessario, qui vertit posse
 habere.